

დღესნობი

გაზეთი გამოდის
1938 წლიდან

საქართველოს კომპარტიის ცაგერის რაიონული კომიტეტისა და
ცაგერის სახალხო დეპუტატთა რაიონული საბჭოს ორგანო

№109 (6335) 11 ნოემბერი 1990 წელი სამშაბათი ფასი 3 კაპიკი

ჩვენი დღეების აღმნიშვნელი

ჩვენი რესპუბლიკის დღევანდელმა, მისი ეკონომიკური და სოციალური მდგომარეობა სოფლის მშრომელთა მიწისაღმართულებას, საქმისაღმართულ-შემატებლობას ითხოვს. მდგომარეობიდან თავის დახსნის გზა გლეხურ მეურნეობაზე გადასვლაში, მიწის პატრონის, ნამდვილი გულშემატებლის ხელში გადაცემაში ჩანს.

მიწის ერთგულება, საქმის მოყვარეობა ბავშვობიდანვე მოსდგამს ლესინდელ ავთანდილ სილაგაძეს, ლესინდელიო ვამბოზი, მაგრამ ახლა ავთანდილი სოფელ დეხვირში ეწევა ახალმოსახლეობას. მშრომელი კაცი, ისე როგორც მისი თანასოფრელები არ დაინდო ბუნებამ და მიწყრული მოვლენის საშიშროებაში მშობლიურ სოფელს მოწყვტა, მაგრამ თავს ბედნიერად თვლის, რომ სხვაგან, რაიონს გარეთ წასვლამ არ მოუწია, აქვე მეზობელ სოფელ დეხვირში მოხერხდა სამოსახლოდ მიწის ნაკვეთის გამოყოფა და მისი ოჯახით აქ აპირებს დამკვიდრებას. არ გაუჭირდება მშრომელ კაცს, სად ნაცნობი და მახლობელი მიწის, ადამიანების შეთვისება და სად ქა-

რთულ გარემოში, მაგრამ მაინც შენი მამა-პაპისეულიდან შორს გადასვლა.

საკარმიდამო იქაც კარგი ჰქონდა და ჭრჭერობით მით სარგებლობის საშუალებაცაა. ამა-

კვალში უღვას მოვლენებს

სთან, ვიდრე გლეხურ მეურნეობაზე გადავიდოდეს, ავთანდილ სილაგაძე 6500 კვადრატულ მეტრ სასიმილდეს და 1000 კვადრატულ მეტრ ზვარს უვლის. საქმე იცის, გამოცდილებაც საკმაო აქვს, შრომას შეზღუდულ კაცს არ ეშლება ვაზის მოვლის საიდუმლოებაში გარკვევა, ბუნებრივია, არც სიმინდის ყანისთვის დაუკლია მოვლა. წლებად დღემამდინდამც შეუწყო ხელი, კარგად ასხია ვაზს, სექტემბერში ასეთი ამინდები კარგა ხანია

ჩვენთან არ ყოფილა, ასე, რომ წლებად დღემამდინდამც მიწა ამაგს ორმაგად აუნაზღაურებს ავთანდილ სილაგაძეს და მისნაირ შრომისმოყვარე სოფლის მშრომელს, რომლებსაც არც ბაზრის ფასების გაზრდა აშინებთ და არც სასურსათო მაღაზიების ცარიელი თაროები. თავისი შრომით მოწეული იმდენი ექნება, რომ თავის მოთხოვნილებასაც თავისუფლად დაიკმაყოფილებს და ნამეტს, თუკი მოსურვებს, ბაზარში გაიტანს გასასყიდად.

ახლა ავთანდილი საკვების დამზადებაზე აქტიურობს, პირუტყვი საკუთარივე ჰყავს და კომეურნეობიდან იჯარით გაყვანილიც, ორი შვილის მამას, მეზობელ სოფელში რომ ახალმოსახლეობას იზიებებს, მერე რაღა აქვს საშიში, შრომა უყვართ, ვაჟიშვილიც საქმიანი ჰყავს, მიწა-წყალი საკმარისი ექნებათ, ძალ-ღონე მათ ხელშია და გაჭირვებით არც აქამდე უჭირდათ და აწი კი მით უფრო, არაფერი გაუჭირდებათ.

ჯ. მანდარია.

ტყის მუშაკთა საზრუნავი

დღემადღელი მოთხოვნები გარემო პირობები, ბუნებრივ-ეკოლოგიური გართულებები უდიდეს პასუხისმგებლობას ანიჭებს სახელმწიფო სატყეო მეურნეობის მუშაკებს (დირექტორი ვ. დარაბეგიძე). მათი საზრუნავი ახლა მარტო სამრეწველო ნედლეულის, ხე-ტყის რეალიზაციის საგეგმო დავალების შესრულება კი არა, ეკოლოგიური წონასწორობის შენარჩუნება, ტყის მოვლა-დაცვისა და ტყის კულტურების გაშენება-განვითარებისათვის განსაკუთრებული ზრუნვაა.

წარმატებით აქვთ შესრულებული სამრეწველო პროდუქციის წარმოების 8 თვის გეგმა 13 ათასი მანეთის ნაცვლად წარმოებულა 14,2 ათასი მანეთის პროდუქტია, გადაჭარბებით შეასრულეს ასევე რეალიზაციის

გეგმა, რეალიზებული აქვთ 22 ათასი მანეთის ხე-ტყის მასალა, რაც გეგმას 2 ათასი მანეთით აღემატება.

გეგმის შესრულებისათვის კარგად იმუშავეს ცაგერისა და ქულბაქის სატყეო უბნებში (ხელმძღვანელები ჯ. ჩორგოლიანი და ე. ახვლედიანი).

სატყეო მეურნეობის მუშაკები დიდ ყურადღებას აქცევენ ტყის კულტურების სანერგე მეურნეობების მოწყობას. მხოლოდ საკუთარი წარმოების ნერგით ხდება ტყის კულტურების საგაზაფხულო თუ საშემოდგომო რგვა.

მართალია საგრძნობლად შემცირდა ტყის ჭრები, მაგრამ რიგ სატყეო უბნებში ჭერ კიდევ ადგილი აქვს ტყის უნებართვო ჭრებს, რისთვისაც მეტი ყურადღება მართებთ.

მიმდინარეობს საარჩევნო კამპანია რეგისტრაციის გატარებულ ითვლება

თერმობატი პოლიტიკური პარტიდან და საზოგადოებრივი ორგანიზაციიდან, რომლებსაც საქართველოს უზენაეს საბჭოში დეპუტატთა არჩევნების ცენტრალურმა საარჩევნო კომისიამ არჩევნებში მონაწილეობისათვის რეგისტრაციაზე უარი უთხრა, რვა მათგანმა ისარგებლა უფლებით, გაესაჩივრებინა კომისიის გადაწყვეტილება საქართველოს უზენაეს სასამართლოში. ასეთი უფლება, როგორც ცნობილია, მათ მიანიჭა ახალმა კანონმდებლობის სახელმწიფო ხელისუფლების უმაღლესი ორგანოს არჩევნების შესახებ.

როგორც საქართველოს უზენაეს სასამართლოში გვაცნობეს, შეტანილი საჩივრების ყოველმხრივი განხილვის შემდეგ, სასა-

მართლომ გამოიტანა დასკვნა, რომ ექვს პოლიტიკურ პარტიასა და საზოგადოებრივ ორგანიზაციას აქვს რეგისტრაციის საფუძველი. ესენია — საქართველოს პროგრესულ-დემოკრატიული პარტია, საქართველოს შრომის პარტია, საქართველოს დემოკრატიული საზოგადოების ეროვნული პარტია, საქართველოს ეროვნული თანხმობისა და აღორძინების კავშირი, საქართველოს აგრარული კავშირი, საქართველოს პოლიტიკური ორგანიზაცია „ტალინი“.

განმარტა რა ეს ფაქტი, ცენტრალური საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარემ ირაკლი ყორღანიამ თქვა:

— რესპუბლიკის უზენაესი სასამართლოს გადაწყვეტილების

შესაბამისად, ყველა აღნიშნული პარტია რეგისტრაციაში გატარებული ითვლება.

ამრიგად, საქართველოს მომავალ პარლამენტში დეპუტატთა მანდატებისათვის წინასაარჩევნო ბრძოლაში ემგება 35 პოლიტიკური პარტია და საზოგადოებრივი ორგანიზაცია. არჩევნების შესახებ ახალი კანონის თანახმად, მათ უფლება აქვთ თავიანთი შეხედულებისამებრ გაერთიანდნენ საარჩევნო ბლოკებად, რომელთა ფორმირება და რეგისტრაცია ცენტრალურ საარჩევნო კომისიაში მთავრდება არჩევნებამდე 40 დღით ადრე, ესე იგი 18 სექტემბერს.

(საქინფორმი).

დაამზადეს კურკოვანი ხილი

რაიონში დასასრულს უახლოვდება კურკოვანი ხილის დამზადება. ვინც გულიანად მიუღია ამ საქმეს, წარმოადგენს მხოლოდ ერთ წილს.

კურკოვანი ხილის დამზადებაში დაწინაურდნენ-ლალოშვილი სოფლო საბჭოს მშრომელები (დამამზადებელი ი. მოწონელიძე), რომლებმაც ჭრჭერობით 163 ტონა ხილი მიჰყიდეს ქვეყანას, როცა გეგმა 148 ტონის დამზადებას ითვალისწინებდა.

აქაურ მშრომელთა გადაწყვეტილებამ ორგანიზებულად იშრომონ თესლოვანი ხილის დამზადებისთვის და მოცემული გეგმა ამ საქმეშიც გადაჭარბებით შეასრულონ.

საქართველოს სსრ უზენაესი საბჭოს პარტიის დაგეგმვა

საქართველოს უზენაეს საბჭოში დაგეგმვათა არჩევნების საოლქო საარჩევნო კომისიების თავმჯდომარეთა მოადგილეებისა და ნაპრაღის დანიშვნის შესახებ

განიხილა რა რესპუბლიკის სახალხო დეპუტატთა რაიონული და საქალაქო საბჭოების პრეზიდიუმებისა და აღმასრულებელი კომიტეტების, პარტიების, საზოგადოებრივი ორგანიზაციებისა და მოძრაობების, შრომითი კოლექტივების, საშუალო სპეციალური და უმაღლესი სასწავლებლების კოლექტივების და ამომრჩეველთა ჯგუფების წინადადებანი, „საქართველოს უზენაესი საბჭოს არჩევნების შესახებ“ საქართველოს სსრ კანონის 24-ე მუხლის შესაბამისად საქართველოს სსრ უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმის დადგენილებით დაინიშნა საქართველოს უზენაეს საბჭოში დეპუტატთა არჩევნების 125-ვე საარჩევნო ოლქის საოლქო საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარის მოადგილეები და ოთხ-ოთხი წევრი. მათ შორის:

ცაგერის რაიონში

№79 ცაგერის საარჩევნო ოლქის საოლქო საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარის მოადგილე —

ზაორა ბიჭტორის ასული ბურჯანაძე — ცაგერის სახალხო დეპუტატთა რაიონული საბჭოს აღმასკომის განათლების განყოფილების მეთოდისტი;

წმინდები:

ზაურ ვალერიანის ძე ახვლედიანი — ლაჯანის საუბნო საავადმყოფოს მთავარი ექიმი;

რეზო ჭიჭიკოს ძე ბურჯალიანი — საქართველოს კომპარტიის ცაგერის რაიონული კომიტეტის განყოფილების ინსტრუქტორი;

ამალია დავითის ასული სალინაძე — ბუნების დაცვის რაიონული საზოგადოების პასუხისმგებელი მდივანი;

გივი ვალერიანის ძე ხეცურია — ცაგერის სახალხო დეპუტატთა რაიონული საბჭოს აღმასკომის განყოფილების გამგე.

მისამართი: ცაგერი, ლენინის ქ. №57, ტელ: 27-61.

გაიზარდა კომბინატის ნარკოდოვა, ასორტიმენტი

ინვალით ლენინური მურაბა, კომპოტი, პიურა, ხილუა

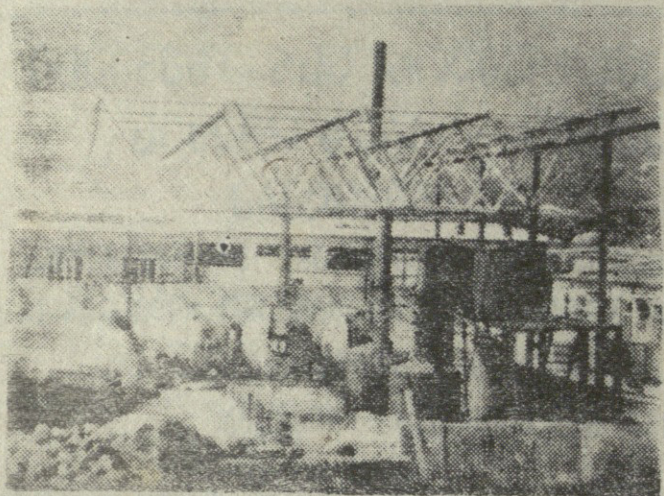
სასურსათო კომბინატი ცხარე ღვინო ახლა. კოლექტივმა წარმოადგინა სეზონი განახლებული ასორტიმენტის პროდუქციის გამოშვებით დაიწყო. წარმოების გამგე მელორ მამარლაშვილმა ჩვენთან საუბარში თქვა, რომ კომბინატი მთლიანად გადაიარაღდა, ძველი დანადგარები თითქმის ლიკვიდირებულია, თანაც გაითვალისწინეს ადგილობრივი მოსახლეობის ინტერესები. ამიტომ დაიწყეს ტყეში, ქლიავის, ღოღნაშის, შინდის კომპოტების, ქლიავის, მანდის, შინდის მურაბების, შინდის, ვაშლისა და მსხლის პიურის-ხილუაფების და ა. შ. დამზადება.

მზა პროდუქციის გასაღებას არ ჩქარობენ მშრომლები. მათ გადაწყვიტეს პროდუქციის მიწოდება ძველებურად ხელაღებით არ მოხდეს. ეძებენ ისეთ ორგანიზაციებს, რომელთაც მიაწვდიან თავიანთ პროდუქციას, მათგან კი სამაგიეროს მიიღებენ (ან სამუშაო მასალას, ან სხვას კოლექტივისა თუ რაიონისათვის საჭიროს) გაცვლითი ოპერაციების საკითხი დასმულია ცეკავშირის გამგეობის წინაშე და მისი მეშვეობით უნდა მოგვარდეს.

კომბინატის მშრომლები ფიქრობენ და სავსებით სწორად, რომ თავიანთი პროდუქცია მიწოდონ რაიონის საბიუჯეტო ორგანიზაციებს, საბავშვო დაწესებულებებს, საიმედო, ხარისხიანი, ხილის იაფი კონსერვები პირველ რიგში უნდა მიიღონ ჩვენმა ბავშვებმა და მშრომლებმა. ამისათვის საჭიროა გაფორმდეს სათანადო ხელშეკრულებები.

იმისათვის, რომ საწარმოო გეგმავლობიერად იმუშაოს, გამოირიცხოს იერიშობა და უხარისხობა, გადაწყვიტეს, ერთბაშად არ დაამზადონ შემოსული ნედლეული. კომბინატს აქვს სპეციალური გერმეტული ტურტელ-სათავსოები, სადაც მიღებული ხილის ნახევარფაბრიკატის წესით ინახავენ და შემდეგ თანდათან, შემოდგომა-ზამთრის თვეებში დაამზადებენ მისგან სასურველ პროდუქციას: ხილუას, პიურას თუ სხვას, რომელზედაც მეტი იქნება შეკეთების მოთხოვნა.

შემოდგომის დღეებში მიიღებენ იზაბელას ჯიშის ყურძენსა და საამქრო. თითოეული ლენინური საბავშვო ფაქტია, რომ გაიზარდა სასურსათო კომბინატის წარმადობა, ასორტიმენტი, აკონივრულად დაიწყეს ფიჭრი ეკონომიკური კრიზისიდან თავის დაღწევაზე, საწარმოს შემოსავლისა და მოგების რეალურ გზებზე, მუშათა შრომის ნორმა-ლურ პირობებზე, მეტი მუშაულის დასაქმებაზე, უკეთეს ანაზღაურებაზე, რაიონში მოწეული ხილის დიდი ნაწილის შეუფერხებელ მიღება-დამუშავებაზე. უდავოდ სასიამოვნო დასაწყისია, თუმცა მუშაობის შედეგებზე ადრე, საპასუხისმგებლო

ჩვენს დამამუშავებელ საკონსერვო ქარხნის პრინციპითა და მოცულობით ვმუშაობთ.

კომბინატში ბევრი სახლელი დაინერგა. წარსულს ჩაბარდა დრო, როცა გამოშვებულ წვენ-ექტრაქტებზე რესპუბლიკის გარეთ იღებოდა ხელშეკრულებები. ხშირი იყო შეფერხება-სიმძლევები მის რეალიზაცია-ტრანსპორტირებაში, საწარმო მძიმე ფანანსურ კრიზისს განიცდიდა.

აქაურმა სპეციალისტებმა დღეს, თვითდაფინანსებისა და თვითანაზღაურების პირობებში, სწორად გაიანგარიშეს რომელ პროდუქციაზე მეტი მოთხოვნა-

ახალი ასორტიმენტის ათვისება ხომ არ გაგიჭირდათ?—ვეკითხებით.

ჩვენს ქალებს არ ეშლებათ მურაბა-კომპოტების დამზადება, მით უფრო, ჩვენთან ძირითადად ყველა ოპერაცია: ხილის გარჩევა-გარეცხვა, მოთუქვა, ქილბუნი ჩაწყობა და სხვა, ხელით სრულდება. ასე, რომ გადასპეციალება არავის დასჭირვებია.

დღეისათვის კომბინატში 250 პირობითი ქილა პროდუქცია აწევა. ესაა აქაურ მშრომელთა ნახევარკილოგრამიან და კილოგრამიან ქილებში — მურაბა - კომპოტი.

მიმდინარეობს ქლიავ-ქანჭურის მასიური შემოსვლა. აღმასკომის გადაწყვეტილებით უკვე 40 კაპიკად იღებენ ქანჭურს შეუფერხებლად. ეს არაა ცუდი ფასი და საშუალება, მაშინ, როცა ხილის პუნქტებში ვერ უზრუნველყოფენ ხილის მიღებას ობიექტური თუ სუბიექტური მიზეზების გამო. საკარმიდამო ხილი არ უნდა ვაზარალოთ ადამიანებს. რაკი ცეკავშირის სისტემაში შევდივართ, გვითხრეს, ისიც შევძელია, რომ პირდაპირ შევიდეთ მოსახლეობაში და ხელზე შევსყიდოთ ნედლეული. ესეც რა თქმა უნდა, სასიამოვნო ცნობა და დიდი სიკეთეა ჩვენი მოსახლეობისათვის.

კომპოს საკომპოტად.

სულ 1700 ტონა კურკოვანი და თესლოვანი ხილი უნდა გადაამუშაონ ამ სეზონზე კომბინატის მშრომლებმა, აქ მეტის მიღების შესაძლებლობა არის. მიმდინარე სეზონზე აღსდგება აგრეთვე სპირტის სახდელი

შრომა და კონკრეტული შედეგები წინაა.

მ. ძნელაქა.

სურათი: მარცხნივ — სპირტის ქარხნის მშენებლობაზე, მარჯვნივ — მიმდინარეობს სიროფის ჩასხმა.

ფოტოები: ზ. გოზაშვილი.

დავალილი ბედურებით მიჭრის წლები. თაობა თაობა ცვლის. გვაგონდება რედაქციასა და სტამბაში მუშაობის დაწყების პირველი წლები, უმრავლესობისათვის ახალი და რთული საქმე. თვითად გათენებული დამეგობი, შავ პურზე დანაყრება გვიან ღამით სტამბაში ისე, რომ

და პატივი, თუ არა მას, მაგრამ გავცოდით: ვერც ჩვენ წარმოგვედგინა უიმისოდ და ვერც ის შეძლებდა, გვეგონა, სტამბის გარეშე.

...და იდგნენ მღუმარედ დიდი შავი საბეჭდო მანქანები, პენსიაზე გავაცილებთ შესანიშნავი პოლიგრაფისტი, გამორჩეული

შიშით, ვაითუ უკან გამოიჭრდეს დაბრუნება და გაზეთი დაბრკოლდეს.

წავიდა და წავიდა, თვალი თვალს რომ მოშორდებოდა, ნათქვამია... ცხოვრება თავისი გზით წარიმართა, ყოველდღიური ფუსფუსით, სანერვიულოთი, სტამბაში მემანქანები კი იცვლებოდნენ და იცვლებიან დღესაც. ძნელია და იმით, საქმე კი დღენიადაგ გვახსენებდა ოთარის, მის მაგალითზე ველაპარაკებოდით ახალბედებს, შთავაგონებით, ვმოძღვრავდით, მაგრამ...

ამას წინათ, როცა იქნა „მოვიცადეთ“ და გადავწყვიტეთ ვწვაოდით ვეტრანს, რომელსაც წასვლიდან 10 წლის მანძილზე სტამბის კარი ერთხელაც არ შემოუღია(?) ამის მიზეზი არის, ეს ჩვენ ვიცით და ოთარიმ. შევტყუეთ ავადმყოფობამაც შეაწუხაო და მით უფრო.

სადამო ხანს ვესტუმრეთ. ამაღელვებელი იყო ჩვენი შეხვედრა, ცრემლიანი, სიხარულით, მოგონებით სავსე.

გვიან დამემდე დავჩიოთ. გვონებ დიდ სიხარულთან ერთად განცდაც დიდი მივაყენეთ, რას იზამ, ხანდახან ასეც ხდება.

მ. გურუდი.

აღამიანები ჩვენს გვერდით

დადბა წიფობისთვე, მწიფის სუნიც დატრიალდა. მშრომელ კაცს გული არ მოუშლის ყოველდღე შეიარაღოს შეილივით ნაფერებ გენახსა თუ ყანაში, თვალსა და ხელსშუა იზრდება მზე-ჩამდგარი მტევანი, იესება.

როგელის მთლოდინში

იშაქრება. ბიჭიკო კოპალიანს ვაზის ბოვლაში ტოლი არ ჰყავს. მამა-პაპისგან მოდგამს მიწისა და ვაზის სიყვარული. სოფელში მისი შრომა მინიშნებული სხვებისთვის, როდის რა სამუშაო დაიქარონ, თავად ყოველთვის აგროვადებში, პუნქტულურად გასხლავს თუ ახვევს, გაფურჩინს თუ შეწამლავს, არ იფიქრო ერთი მტევანი დააკლდეს გამოტანილ წლის მოსავალს. 0.2 ჰექტარი ვენახი აქვს

მიჩენილი მოსავლელად. ყოველთვის სანიშნავად უვლიდა ვაზს და ახლა მით უფრო, როცა საიჯარო ხელშეკრულება მომგებიანია. თუ კი მისი სურვილი იქნება, შეუძლია გლეხურ მეურნეობაზე გადავიდეს. ფიქრობს ამაზე მეორე კაცი. ერთი კი ცხადია, ყოველთვის კეთილსინდისიერად უშრომია და ისევ იშრომებს.

ბიჭიკო მოსახლეობის საყოფაცხოვრებო მომსახურების სამმართველოს ფეხსაცმლის შემკეთებელია. პენსიაზე უკვე გავიდა. არც ჭილდოები დაკლებია და არც სახელი, მაგრამ ვერ ელევა საყვარელ საქმეს. სადამომდე ოსტატის თვალთ ჩაპირკიტებს თავის საკეთებელს. შინ მივათუ არა, ვენახს ესტუმრება, გუშინს აქეთაც ფერი უცვლია ამ დალოცვილსო, კმაყოფილი ჩაილაპარაკებს და ხელს შეავლებს მკერდსავე ვენახს.

მ. შაჰაუდინი.

კოლექტივი პეტიკანთან

გორც მშვენიერ ვახშამზე, ღამის 3-4 საათამდე, უფრო გვიანაც დაუწყებულ ნომერი და გაზეთის სასიგნალო ეგზემპლარის პირველი სურნელებია. მერე საერთო კმაყოფილება, რომ დაიბადა კიდევ ერთი ახალი ნომერი.

ახლა, რამდენადაც რთულია და სპეციალური ჩვენი მუშაობა, მით უფრო იცან შეიქცევა. შეყვარება, ვერც წარმოვიდგენია სხვაგან შრომა, რატუნდ უკეთესი პირობებიც არ უნდა მოგვემოძღვრებ.

ეს იყო 1980 წელი. სტამბის მემანქანე ოთარ გოღერაძემ „წლის შენეზე“ მოულოდნელად პენსიაზე გასვლა „გამახილა“.

ვიღაც ეკუთვნოდა ღახუნება

პასუხისმგებლობისა და ნებისყოფის, გამჭრიახი გონების კაცი, კოლექტივის სული და გული... დამით ქალებს სახლებამდე რომ მიგვაცილებდა (მკითხველმა არ იფიქროს მანქანით), მერე დაღლილ-დაქანცული პირზე წყალს შეისხამდა, საბეჭდო მანქანას ერთხელ კიდევ შეათვალიერებდა და ღამის მღუმარებას მისი მანქანის რიტმული ხმაური არღვევდა.

მერე დილაუთენია ჩამოებდოდა გაზეთის დალაგება და გაუდგებოდა გზას სოფელ ღუნეთისკენ. მეტწილად ფეხით, ღაჭანა-ღეშაშის ბილიკებით, ოჯახს, ბაღს, ვენახს, სოფელს მიაშურებდა, სოფლის ავ-კარგს გაითავისებდა, დიდოფლობაზე თუ დარჩებოდა აქ ბინაში იმის

მოდის

ახალი

სასაუბლო

ფილი

აბრუგირმა

ძალას

იკრებს

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

მთელი საქართველო მოიცავს ეროვნულმა მოძრაობამ, რომლის ამოღობიდანაც ახალგაზრდობა, სწორედ ამ მოძრაობის გასაღებიერებლად გვევლინება ცოდნა და განათლება. თუ ილიას გზას მივდევთ, უნდა მოვეუბნოთ კიდევ მას, ერის სულიერი მამა სომხ ბრძანებდა: „ქვეშაირი განათლება განვითარებული გონების გაფრთხილი ზნე-ხასიათის ერთმანეთთან შეუღლება განუყრ-

ლოს ისტორიაში. მეათე კლასელმა ელზა ხეტურიანმა მონაწილეობა მიიღო ქ. თბილისში ჩატარებულ ვიქტორინაში და პირველი ხარისხის დიპლომი დაიმსახურა. მეგრამ ესენი ერთეულეშია. საქართველოს ისტორია კი ყველამ უნდა ისწავლოს. რისთვისაც საქირთა ყველა საგანი ზემოქმედებას ახდენდეს მოსწავლის სულზე. მე, როგორც მათემატიკოსი, ძალიან მომწონს დამხმარე კრებულების:

ტი, შედეგებს იატაკი, კარ-ფანჯრები, შევეთდა ღვამ-ავეჯი. სკოლას აქვს ხეხილის ბაღი, საცდელი მიწის ნაკვეთი, რომლის მოვლა-პატრონობით ბავშვები შრომას ეჩვევიან, შემოსავალი კი სკოლის მატერიალური ბაზის განმტკიცებას ხმარდება. ამ ზაფხულს სკოლის ნაკვეთის შემოსავლებიდან 1200 მანეთი დავხარჯეთ ეზოს შემორავისათვის, 310 ბანეთი დერეფნების ესთეტიკურად მოწყობას მოვახმარეთ. დავამზადეთ სტენდები:

„ჩემი ხატია სამშობლო, სახატე მთელი ქვეყანა“, „დედადნის შემოქმედელი“ და სხვა. სკოლისათვის დროულად შემოვზიდეთ შეშა, საკმაო რაოდენობით გვაქვს თუნუქის ღუმელები.

სახელმძღვანელოები, რაც რაიონში არის შემოზიდული, ჩვენც გვაქვს. ჩავატარეთ პირველი პედაგოგიური საბჭოს სხდომა, გამოვეყავით კლასის, მეთოდური თიანების, წრეების ხელმძღვანელები, რომლებმაც უკვე დაიწყეს სამუშაო გეგმების შედგენა.

ჭრჭერობით ვერ შევასრულეთ გეგმით გათვალისწინებული სპორტდარბაზის კაპიტალური რემონტი, რაზედაც ზრუნავს ყველა-სკოლა, განათლების განყოფილება, რაიონის ხელმძღვანელობა და ვფიქრობთ, პირველი ოქტომბრისათვის ეს საკითხი მოგვარდება.

ახლა მთავარია მაქსიმალურად გამოვიყენოთ სწავლის დაწყებამდე დარჩენილი დრო და მომავალი თაობის სწავლა-აღზრდის საქმე ისე წარვმართოთ, რომ სრულად პასუხობდეს დღევანდელი გაზრდილ მოთხოვნებს.

ნ. ქარსელაძე.

ლასურიაშის საშუალო სკოლის დირექტორი.

მოუღვათი. არც თუ დიდი ხნის წინ რეჟანსკის რაიონის აგროფორმა „მოლდოვა“ იყო ჩვეულებრივი სამეურნეობათშორისო საწარმო. დღეს ის მსხვილი მრავალდარგოვანი მეურნეობაა.

ძირითადი მოგება მოაქვს ბოსტნეულის კონსერვებს. ხუთი საწარმოო ხაზი იძლევა 30 დასახელების პროდუქციას. მისი მნიშვნელოვანი ნაწილი საზღვარგარეთ იგზავნება.

„მოლდოვას“ მატერიალური დონის ამაღლებამ თანამშრომელთა ცხოვრების პირობებიც გაუმჯობესა. მეურნეობამ ააშენა უნივერსალი, საბავშვო ბაღი, მუსიკალური სკოლა. გამოყოფი-

ლია ფული და სამშენებლო მასალები მათთვის. ვისაც საცხოვრებელი სახლის აშენება სურს, ახალგაზრდა ოჯახები და ვეტერანები დამატებითი შეღავათებით სარგებლობენ. ამისთვის საშუალებები არა მარტო ფირმის მოგებიდან გამოიყოფა, არამედ აქციონერთა საზოგადოების ფონდიდანაც, რომლის წევრთა რიცხვი საკმაოდ გაიზარდა.

სურათში: აგროფორმის სამუშაოთა მწარმოებელი ევგენი ღურეუფიანე სააქციონერო საზოგადოების წევრია.

ა. სიმანოვსკის ფოტო.

„მათ ხსოვნას ქვეყანა სანთლებად აინთებს“

ასათიანის ქუჩა №5. სახლში დიდ ტივილსა და მონატრებას დაუსადგურებია. სურათებიდან ორი ვაჟაკი იშვიათება, 19 გაზაფხულს რომ მოესწრნენ მხოლოდ. ქალბატონ თამარს უჭირს საუბარი, ცრემლების გარეშე არ შეუძლია ძმების გახსენება.

ეკატერინე და აკაკი ბენდუქიძეების ოჯახში სამი იზრდებოდნენ—შალვა, გიორგი და თამარი. უფროსი შალვა ცაგერის საშუალო სკოლის დამთავრების შემდეგ ლენტეხის რაიონის ხოფურის დაწყებით სკოლაში მუშაობდა პედაგოგად, მერე გორის პედაგოგიურ ინსტიტუტში ისტორიის ფაკულტეტზე ჩაერთვა. 1939 წელს კი სამხედრო სამსახურში გაიწვიეს. იგი ქალაქ ლვოვში მსახურობდა, ერთხანს მოდიოდა წერილები, ბოლოს კი... შეწყდა. მამას მიუღია შვილის უგზო-უკვლოდ დაკარგვის ცნობა, მაგრამ სიკვდილამდე ისე დაატარებდა გულში, დედისათვის არაფერი გაუმხელია.

მეორე ძმა, გიორგი, სკოლის დამთავრების შემდეგ გვეხოს კოლმეურნეობაში მუშაობდა. იმი რომ დაიწყო, იგი მოსკოვის

მისადგომებთან იმყოფებოდა. გმირულად იბრძოდა, იმედინ წერილებსაც იწერებოდა—მე აუცილებლად დავბრუნდებიო, მაგრამ... ვერც მან იხილა მშობელი მხარე, არც მას ეღიროსა ქართული მიწა. ძმების დაღუპვისა და მათი საფლავების არსებობის შესახებ ოჯახმა და ახლობლებმა არაფერი იცოდნენ.

იმი დამთავრდა. მას შემდეგ ბევრმა წყალმა ჩაიარა, ბევრი ქართველი მეომრის საფლავიც აღმოაჩინეს. 1985 წელს გაზეთ „კომუნისტში“ დაიბეჭდა წერილი „შორეული იტალიის მიწაზე“, რომელშიც მოთხრობილი იყო ლენინიანო ბანისთან გერმანელი ფაშისტების წინააღმდეგ ბრძოლაში გმირულად დაღუპული პარტიზანების ამბავი.

წერილს საფუძვლად დაედო რედაქციის სახელზე გამოგზავნილი გენერალ ი. ტიულენევის პირადი არქივის მასალა. ლენინიანო ბანის სასაფლაოზე ამოკვეთილია გმირთა სახელები,

რომლებიც ამ ბრძოლაში დაღუპნენ. ალექსი კოკუშავილი, ალექსი კურიხოვი, ივანე ჩელაკულინი, შალვა ბენდუქიძე, იტალიელი პარტიზანი პარიგო ავგუსტინი.

ბრძოლის უშუალო მონაწილეები ამტკიცებენ, რომ ეს მე-ბრძოლები იყვნენ ვანო ლოქო-შვილი, ალექსი გოგოლიშვილი, შალვა ბენდუქიძე. დოცენტი

სამშვიდობოზე გაღწევის საშუალება მისცეს“.

ჩვენი რაიონის მკვიდრი გერასიმე ცხედიანი იხსენებს, რომ 1944 წლის სექტემბერში იტალიის „სამართლიანობის და თავისუფლების“ ბრიგადის პარტიზანთა მეთაურმა პაოლო დანეშმა გამოაცხადა ბრძანება, რომ თავს დასხმოდნენ ლენინიანის ბინაში დაბანაკებულ ფაშისტთა

ცაგერის სამხედრო კომისარი-ატში მიიღეს ცნობა, რომლითაც იტუბინებოდნენ რომ შალვა აკაკის ძე ბენდუქიძე დაიღუპა 1944 წლის 22 სექტემბერს პარმის პროვინციის დასახლება ლენინიანო ბანში.

ამ ამბავის გაგების შემდეგ ქალბატონ თამარს რაღა მოასვენებდა. შეხვდა შ. სიგუას და ა. სურგულაძეს, რომლებმაც ბევრი რამ იცოდნენ შალვა ბენ-

დუქიძის გმირული ბრძოლების შესახებ. იტალიაშიც გაგზავნა წერილი.

ცრემლები ეძალბა ქალბატონ თამარს—ორი ღმერთივით ძმა მუავდა და იმ ავადმოსაგონარმა ომმა დამტრეხებელიც არ დამიტოვაო, იგი სათუთად უვლის, უფრთხილდება ყველა წერილსა და ფოტოსურათს, რაც ძმებთანა დაკავშირებულია. ახლა აღბათ ერთადერთი დიდი ნუგეშია ამ ცრემლადქცეული ქალბატონისათვის ძმის საფლავის არსებობა, მას ზომ უგზო-უკვლოდ დაკარგული აღარ მქვია.

ასათიანის ქუჩა №5. სურათებიდან სხივანთებული ბიჭები შემოგვცქერა, ოჯახის წევრებმა, ახლობლებმა, რომ ვერ დაიტოვეს, საქართველოდან ძალიან შორს რომ განსვენებენ. ვტოვებთ მოწყენილ სახლს და სევდიან ქალბატონს... ასე რატომ გამწირეს და მიმატოვეს, ზომ იცოდნენ ჩემი გულის ამბავი, როგორ მომენტარებოდნენო, გულს სევდა შემოგვავწა, ვერაფრით შევძელით მისი დამშვიდება.

გელა სალინაძე.

შორს დატოვოს საქართველო

ა. სურგულაძე გვამცნობს ამონაწერს მწერალ მ. გაღინის წიგნიდან, რომელშიც ბრძოლის ერთ-ერთი ეპიზოდია ასახული. „გერმანელთა გარნიზონზე თავდასხმისას პარტიზანები წააწყდნენ მტრის დიდ შენაერთს. უთანასწორო ბრძოლა გაჩაღდა და ისინი მძიმე მდგომარეობაში აღმოჩნდნენ, რადგან სრული განადგურება დაემუქრათ. ერთმა მეომარმა ღია პოზიციიდან მტრის ტუფიამფრქვევის ცეცხლი დაუშინა, მამაცი მებრძოლი უსულოდ დაეცა. დაიღუპა მეორე, მესამე, მეოთხე მეომარი. მათ პარტიზანთა მთავარ ძალებს

გარნიზონს. დავერვის ცნობით, იქ მაშინ შეიარაღებული გარნიზონი აღმოჩნდა. ამიტომ პარტიზანებს მტერთან გააფთრებული ბრძოლა მოუხდათ.

შეიძლება ეპიდემიამ იფეთქოს

მედიკოსები შეშფოთდნენ: შარშან მხოლოდ მოსკოვში 90 ბავშვი დაავადდა დიფტერიით. წლებულს, ოთხი თვის განმავლობაში 94 შემთხვევაა რეგისტრირებული. ექიმების ძალისხმევით მიუხედავად, ოთხი ბავშვი გარდაიცვალა. შეშფოთებამ მოიცვა ლენინგრადელი ექიმებიც: დაავადების ზრდის ტენდენცია იგრძნობოდა შარშან ზოგიერთ რესპუბლიკაში. მაგალითად თურქმენეთში დაავადების შემთხვევები ორჯერ გაიზარდა.

დიფტერია საშიშ დაავადებად ითვლება როგორც ბავშვების, ისე დედებისთვისაც. ექიმებსა და მეცნიერებს მაინც, რომ დაავადება გააზიარა აცრის საწინააღმდეგო კამპანიამ, რომელმაც შარშან განსაკუთრებით მასობრივი ხასიათი მიიღო.

სსრ კავშირის მედიცინის მეცნიერებათა აკადემიის პრეზიდენტმა ვ. პოკროვსკიმ თქვა, რომ ყველაფერი დაიწყო საკანდიდატო დისერტაციის დაცვით, რომელშიც საუბარი იყო ვაქცინის შესახებ მანერ მოქმედებაზე. ეს გამოკვლევა ანგარიშგასაწევია, თუმცა ისიც უნდა ითქვას, რომ უკუჩვენება ყველა სხვა წამალსა და პროფილაქტიკურ საშუალებასაც აქვს, ძველი სამედიცინო სიბრძნე გვეუბნება: აბსოლუტურად უვნებელი წამალი არ არსებობს. მკურნალობა რამდენიმე დღე ნაკლებად მანერ შერჩევა. ექიმის ხელოვნება ისაა, რომ სწორად განსაზღვროს დოზა და დანიშნოს კურსი, რაც შეეხება ვაქცინას, ძალზე დიდი მნიშვნელობა აქვს ასპერტის წანმრთელობის მდგომარეობას.

გზა, რომელიც მშობლებმა აირჩიეს, სულ სხვაა: რადგან იშვიათად მაინც (170 შემთხვევიდან—ერთი) უკუჩვენებას იძლევა, საერთოდ უარი თქვას აცრაზე. ამ უარის შედეგად, მოსკოვის მაგალითით, უკვე გვქონდა საუბარი, გაიზარდა ყოველი ბავშვის რაოდენობაც, არის სიკვდილიანობის შემთხვევები.

ყველასათვის ცნობილი არაა, რომ განვითარებულმა ქვეყნებმა—შვეიცარია, ინგლისმა, იაპონიამ რამდენიმე წლის წინათ გადაიტანა იგივე პროცესები. ინგლისში, მაგალითად, 70-იანი წლების დასაწყისში შეიქმნა აცრებისაგან ბავშვის დაცვის კომიტეტი. განსაკუთრებით ეს ეხებოდა ყოველ ბავშვს საწინააღმდეგო ვაქცინას.

გადაწყვეტილება აბსოლუტურად სწორი იყო, თუნდაც იმიტომ, რომ ყოველი ბავშვის შემთხვევები თითქმის არც კი იყო, იმ დროისათვის. შედეგად, ორივე წლის შემდეგ დაიწყო ეპიდემია, ამიტომ ბრიტანეთის წანმრთელობის ორგანოებმა დაიწყეს მასობრივი აცრები. იგივე მოხდა იაპონიასა და შვეიცარიაში.

როგორია ვაქცინის მოწინააღმდეგეთა არგუმენტაცია. ყოველი ბავშვი, დიფტერიის, ტეტანუსის საწინააღმდეგო ვაქცინას შემადგენლობაში საკმაოდ მცირე რაოდენობით არის ვერცხლისწყალი. ეს მართალია, მაგრამ როცა ინგლისში ექსპერტები სასამართლოში იხილავდნენ ამ საკითხს, დადგინეს, რომ ამ ნივთიერების მანერ მოქმედება ნერვულ სისტემაზე არ დადასტურდა, წელიწადნახევრამდე ასაკის ბავშვებს ყოველგვარი ვაქცინის ან გარეგანი ჩარევის გარეშე ემართებათ კრუნჩხვები, არის მოულოდნელი სიკვდილიანობის შემთხვევებიც. ინგლისელი მეცნიერები

თვლიან, რომ ამ მხრივ დიაგნოსტიკა მაღალ დონეზე არაა, ამიტომაც ბევრი რამ გაურკვეველია. ვაქცინაციამ შეიძლება გამოიწვიოს მაღალი ტემპერატურა, მაგრამ სერიოზული გართულებები არ არის მოსალოდნელი. ასე ათასობით აცრიდან ერთი მძიმე შემთხვევაც თუ იქნება, ესეც იმიტომ, რომ აცრა გამოავლენს დაფარულ დაავადებას.

სად არის გამოსავალი? საქარა აცრებისადმი ინდივიდუალური მიდგომა. სუსტ ბავშვებს, რომელთაც კრუნჩხვებისადმი აქვთ მიდრეკილება, არ უნდა გავუკეთოთ ყოველი ბავშვის საწინააღმდეგო ვაქცინა. მაგრამ წანმრთელი ბავშვები არ უნდა ავარიდოთ აცრას. თუ იგი ვაქცინას არ მიიღებს, დაავადების საშიშროება სერიოზული გართულებებით 20 ათასჯერ (?) იმატებს.

მშობლები საშარტლიანად საყვედურობენ ფორმალისტზე ბავშვთა ექიმისა და ექთნების მუშაობაში. ერთი მამა, რომელსაც უნდოდა ბავშვისათვის აცრა აერიდებინა, წამყვან სპეციალისტებამდე მივიდა. როცა მას აუხსნეს მოსალოდნელი გართულებების შესახებ, თქვა: „თავიდან რომ აეხსნათ...“

ასე, რომ ყველა ბავშვისათვის ერთიანი რეცეპტი არ არსებობს. გვინდა, რომ ჩვენმა შვილებმა რაც შეიძლება მაღელ მიიღონ გენო-სინთეზის ვაქცინა—იგი შექმნილია, აპრობაციას გადის, მაგრამ ჯერ მასობრივად არ გამოდის. მასში პრაქტიკულად არ არის მანერ კომპონენტები.

ჯერჯერობით ორი უბედურებდან უფრო ნაკლებს ვირჩევთ. ვაქცინა, რომ ვაქცინაცია იმუნიტეტს ქმნის და სიცოცხლეს გადაარჩენს.

მართალია ისიც, რომ ვაქცინის შემოქმედება გარემოს დაუუქვიანების პირობებში იცვლება. აღრე მეცნიერთა ეს გამოკვლევები საიდუმლოდ ინახებოდა. ახლა უკვე ნათელია, რომ ძლიერი დაუუქვიანების პირობებში იმუნიტეტი იკლებს, ან სრულეობითაც არ უკლებდება. მძიმედ მოქმედებს იმუნიტეტზე ინფორმაციის, განსაკუთრებით უარყოფითი ინფორმაციის მომქმედება.

ფიქრობთ, ღირს დაფიქრება.

ს. ტუტორსკაია.

მეჩვიდმეტე მარიაშობის-თვე

აგვისტოში 17 წელი შეუსრულდებოდა 9 აპრილის მსხვერპლთა უმრწემეს წვერს ეკა ბეჟანიშვილს.

...ნები დადიოდა იმ გაზაფხულზე: —იცრემლებოდაო ღმერთი...

—ჩატეხილი ხიდი საქართველოში...

—წმინდანთა დასი ხლე-ბიო ქეთევან დედოფალს, სამშობლოს სიყვარულით გულანთებული...

შენც ამ დასის ღირსეული წვერი აღმოჩნდი, ეკა! ჩვიდმეტე წელი, არა, თხუთმეტი წელი, თექვსმეტისაც არ იყავი მაშინ. ჰო, მაშინ იგი ეკა, საქართველოსთვის დრო ორად გაიყრა: „9 აპრილამდე“ და „9 აპრილის შემდეგ“.

ლაიფყო სელოფარა ურნალ-გაგითაგე

1 სექტემბრიდან დაიწყო და მიმდინარეობს საზღვარგარეთის, საქავშირო, რესპუბლიკურ ჟურნალ-გაზეთებზე ხელმოწერა. ჟერჯერობით რესპუბლიკური პრესის კატალოგი არ მიგვიღია, მაგრამ ჩვენთვის ცნობილია, რომ ფასები კატასტროფულად გაზარდეს.

როგორც ჩანს, ქალაქის დეფიციტი და სხვა სიძნელები მსოფლიო პრობლემაა, ასე მაგალითად, გერმანული გაზეთი „ნოიეს დოიჩლანდ“ 14 მანეთი და 40 კაპიკი ღირდა, ახლა კი 293 მანეთი ღირს, იგივე შეიძლება ითქვას პოლონურ და სხვა ქვეყნების პრესაზე.

რაც შეეხება საქავშირო ჟურნალ-გაზეთებს, კატალოგი უკვე გვაქვს და შეგვიღია მკითხველს გავაცნოთ იმ ჟურნალ-გაზეთების ფასები, რომლებზედაც ტრადიციული მოთხოვნილ-

რუსთაველის პრინციპებზე თავდავიწყებით ცეკვავდა ქართველი ასული. მასში ყოველი ქართველი სული, „ყველა ქართველი“ გვეჩვენებოდა ბარებით, ტანკებით, ვერ გაგვსრესენო ყველას—იმედობდა და სხვებსაც აიძულებდა. ცეკვავდა თავდავიწყებით.

ეს შენ იყავ, ეკა, გიყვარდა სიმღერა. ცეკვა, გიტარა, გიყვარდა ყოველივე ამქვეყნიური, ყოველივე ქართული...

შენს სულს თავისუფლება სწყურებდა, ალბათ ამიტომ არ იკმარე თხუთმეტი 9 აპრილი, ალბათ ამიტომ გადასახლდი მარადისობაში.

—წმინდანთა დასი ხლე-ბიო ქეთევან დედოფალს... „ყველას ვერ დაგვჩვენებო ბარებით...“

ყველას ვერ გაგვსრესენო ტანკებით!

მაინც ვერ დაგვაჩვენებო მტერი!

—ფიქრობდა თურმე ქართველი ასული...

ნანა აპოკალიფ.

სოფ. მახარა.

გილოცავთ
ახალგაზრდობის დღესასწაულს!

მარინა ოთარის ასულ ხვადაგიანს
მეველუ ეპტანის ქა ჩაპეიტაძეს

გილოცავთ ბედნიერებას. სიხარული და სიყვარული ნუ მოკლებოდეს თქვენს ახლადშექმნილ ქართულ ოჯახს.

შინაგან საქმეთა რაიონული განყოფილებისა და არასაუწყებლო დაცვის ქვე-განყოფილების თანამშრომლები.

გილოცავთ

კუპური თადორას ქა მდივანს

გილოცავთ დაბადების 60 წლისთავს. გისურვებთ ღლეგრძელობას, ჯანმრთელობას, ბედნიერებას.

შვილები და შვილიშვილები.

გილოცავთ

კუპური თადორას ქა მდივანს

გილოცავთ დაბადების 60 წლისთავს. ღლეგრძელი და ბედნიერი ყოფილიყოს შენი მრავალრიცხოვანი ოჯახის მთელი შემადგენლობა.

მარიამ კახიძე, გელა ხვადაგიანი, ემზარ მდივანი, ოთარ ხაბუღიანი, თამაზ ჩაპეიტაძე ოჯახებით.

ტარიელ გუგავა, ჟორა ხეცურიანი, ბიჭიკო მურცხვალაძე, ცილა დოლიძე, ბიჭიკო გუგავა, მარიამ კახიძე, კუპური მდივანი ოჯახებით იუწყებიან, რომ გა-რდაიცვალა

ლილი ლეთოლიანი-ჩიქია
და თანაუგრძნობენ განსვენებუ-ლის ოჯახს.

გიორგი დანიანი, მეველუ ლი-პარტელიანი ოჯახებით იუწყე-ბიან, რომ გარდაიცვალა

გურამ ამბროლიანი

ვასილ, რევაზ, ანზორ ლეთოლია-ნები, ზურა ჩავეტაძე ოჯახებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

ლილი ლეთოლიანი-ჩიქია

ლუზვანოს საექიმო ამბულატო-რიის, ზედა ლუზვანოსა და ზა-რაგლის საფერზლო პუნქტების თანამშრომლები თანაუგრძნობენ მზია ბენიძეს ღელამთილის

სონა სვანიძის
გარდაცვალების გამო.

ნაზი, იაშა ხაბუღიანები ოჯახით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

ლილი აპოლიონის ასული ლეთოლიანი
და თანაუგრძნობენ განსვენე-ბულის ოჯახს.

გრიშა ალექსანდრეს ძე გუგავა ოჯახით იუწყება, რომ გარდაი-ცვალა

ლილი აპოლიონის ასული ლეთოლიანი-ჩიქია.

რედაქტორი
ნ. ნემსაძე.

თუგზი ჩიქოვანი, სოსო დავი-თულიანი, სოსო ფუტყარაძე ოჯახებით თანაუგრძნობენ რო-ლანდ ჩიქიას ღელის

ლილი ლეთოლიანი-ჩიქიას
გარდაცვალების გამო.

შინაგან საქმეთა რაიონული გა-ნყოფილებისა და არასაუწყებო დაცვის ქვეგანყოფილების თანა-მშრომლები თანაუგრძნობენ ვა-ლერი თუთისანს სიძის

რეზო შოთას ძე ბენდელიანის
გარდაცვალების გამო.